

TAAŞŞUK-I TALAT VE FİTNAT

1.Sahne

(SALİHA HANIM-AYŞE KADIN-TALAT)

SALİHA HANIM: Oğlum Talat, ne oldu sana bugün? Her zamanki gibi okuduğun şeylerden bize bir şeyler anlatsana.

AYŞE KADIN: Evet, büyük hanım doğru söyler. Eski hallerini özledik, hem çok severim hikaye dinlemeyi.

TALAT: Ah anneciğim, bilmiyorum ki neyim var, hiç keyfim yok.

SALİHA HANIM: Neyin var oğlum?

TALAT: Bir baş ağrısı, bir sersemlik var üzerimde.

SALİHA HANIM: Hastalık bu şakaya gelmez oğlum bir hekime görün.

TALAT: Aman anneciğim, çok abarttınız. Kaleme gittiğim gibi hiçbir şeyim kalmaz.

(Talat giyinmeye gitti ve bu sırada aklından bin bir türlü hülya geçti. Ayşe Kadın, Talat Bey'in gitmesiyle beraber Saliha Hanım'a yaklaşıp)

AYŞE KADIN: Hanım sana hep söylerim. Maşallah oğlun yirmi yaşına geldi gelecek. Tam şimdi evlendirmeli.

SALİHA HANIM: Yok yok. Talat'ı bilmez misin, ne kadar usludur beni ne çok sever? Hiç beni, evini bırakıp gider mi?

AYŞE KADIN: Haklısın öyledir ama her ne kadar öyle olsa da çocuk aldanır diye korkarım hanım. Bugün Talat Bey'in üstünde bir gariplik var. Hastalık değil bu, bilirim başında sevda var.

SALİHA HANIM: Aa dadı sen ne dediğinin farkında mısın? Oğlum öyle şeylere aldanacak insan değildir.

AYŞE KADIN: Niye öyle dersin hanım? Talat Bey yakında on dokuzuna basmayacak mı, zamanı geçmiş bile. Bizim memlekette olsaydı dört yıl önce evlenirdi. Gel hanım şu çocuğu evlendirelim. Yoksa sen yaşlı ben yaşlı kimle vakit geçirsin?

SALİHA HANIM: Ama beni kızdırıyorsun dadı? Hiç sormadın rahmetli kocam beni öyle mi almıştı? Ben bir kızı bir kere görünce gelin alınır mı nereden anlayayım? Hem senin benim beğendiğimi oğlum beğenir mi o da var. Ailelerin zoruyla olacak iş değil bu ben bu konuda neler çektim bir bilsen...

AYŞE KADIN: Ee hanım sen herkes gibi evlenmediysen nasıl evlendin?

SALİHA HANIM: Anlatayım ancak lafımı bölme. Rahmetli kocamla küçük yaşta mektepte tanışmıştık, aynı sınıfta okuyorduk. Onu çok severdim, başka hiçbir kız veya erkekle konuşmaz sadece onunla konuşurdum, hayali aklımdan bir an olsun gitmezdi. Bir cuma günü bize gelmişti, babam da evdeydi onunla görüştüler. Babam onun güzel sözlerini ve hareketlerini sevmişti. Tabii o günden sonra benim Rıfat'a sevdamı anladılar. Günler Rıfat'la birlikte böyle akıp gitti. Sonra bir gün erişkin yaşa geldiğim için beni mektepten aldılar tabii hüngür hüngür ağladım Rıfat'ımı daha göremeyeceğim diye. Mektuplarla haberleşmeye başladık, her gün odamda sessizce oturur ağladım, yaptığım tek şey ondan gelen mektupları okumak ve yanıt göndermekti.

AYŞE KADIN: Ah ne acı şey hanım.

SALİHA HANIM: Öyle tabii. Neyse nerede kalmıştım, işte bir gün yine odamda otururken annem geldi bana bir talip çıktığını, beni onunla evlendireceklerini söylediler. Hemen karşı çıktım ama dinlemediler. Rıfat'a bu kötü haberi mektupla haber ettim eğer beni o adamla evlendirmeye kalkarlarsa seneler önce sözleştiğimiz gibi -ikimizden birisi olmadığı takdirde kendimizi öldürürüz demiştik-canıma kıyacağımı söyledim. Rıfat da aynı şekilde tepki göstermişti. Günler geçtikçe bitkinleştiğimi gören annem artık halime dayanamadı ve babamla konuşup beni o adama vermemesini söyledi aksi takdirde kızım kendini öldürecek dedi ve beni en sonunda Rıfatıma verdiler. Ah öyle işte...

AYŞE KADIN: Vah vah neler çekmişsin hanım.

SALİHA HANIM: Ya işte bu yüzden istemem oğlumu onun rızası olmadan evlendirmeyi.

2.Sahne

(HACI BABA-TALAT-ŞERİFE KADIN)

(Talat bir gün tütün almaya diye çıkar fakat her zamanki tütüncüye gitmek yerine daha çok övülen Fitnat'ın üvey babası Hacı Baba'nın işlettiği tütüncüye gider ve orada ansızın Fitnat'ı görür ve etkilenir. Artık Fitnat'ı görebilmek adına her gün oraya gider. Fitnat da bir gün Talat'ı görmüştür ve o aklımdan çıkmamaktadır.)

ŞERİFE KADIN: Kızım camda ne diye oturuyorsun seni görürler de nazar değer bak.

FİTNAT: Bir şey olmaz.

ŞERİFE KADIN: (Kendi kendine) Hacı Babayla konuşup kızı en azından cuma günleri dışarı göndermesini söylemek gerek. Böyle de olmaz ki. Karısı öldükten sonra onun emaneti olan kızı muhafaza edeceğim diye odaya tıkadı kaldı. (Kalkar ve Hacı Baba'nın yanına gider.)

ŞERİFE KADIN: Hacı Baba size bir şey diyeceğim.

HACI BABA: Buyurun.

ŞERİFE KADIN: Canım, şu kızı hasta edeceksiniz sürekli evde en azından biraz komşuya falan göndermeli.

HACI BABA: Dışarıya güvenmem ama diyorsan ki kız çok sıkılıyor görüştürecektir bir kız bulayım, arkadaş olsun o zaman kabul ederim.

ŞERİFE KADIN: Tamam.

(Talat, Şerife Kadın'ı Hacı Baba'nın evinden çıkarken görünce bir umut Fitnat hakkında bir şeyler öğrenmek için peşine takılmak istedi. Ama garip kaçır diye bunu kadın kılığına girip Şerife Kadın'ın yanına gitti.)

ŞERİFE KADIN: Siz kimsiniz kızım, adınız nedir?

TALAT: Adım Ragibe, medrese hocasının kızıyım. Babam bana okuma yazma öğretir ama benim nakışa hevesim vardı. Babamı zar zor kandırdık Nakış öğrenmek için usta arıyorduk sizi çok övdüler.

ŞERİFE KADIN: Yazık... Üzülme kızım eminim ki kısa zamanda öğreneceksin fakat sen buraya geleceksin değil mi?

TALAT: Evet evet ben geleceğim.

(Şerife Kadın o an bu eli yüzü düzgün kızı Fitnatla görüşürsem de kızın can sıkıntısını biraz geçirsem diye düşündü.)

ŞERİFE KADIN: Bak kızım benim tanıdığım bir kız var nakışta çok iyidir. Ee anladığım kadarıyla sen de okuma yazmada iyisin sizi görüştüreyim birbirinize bir şeyler öğretirsiniz ha?

TALAT: (Talat bu kızın Fitnat olabileceği düşüncesiyle) Tabii olur.

3.Sahne

(TALAT-FİTNAT-ŞERİFE KADIN)

(Şerife Kadın dediği gibi Ragıbe'yi yani aslında Talat'ı Fitnat'ın yanına getirir. Fitnat kızı gördüğü an onu her zaman camdan gördüğü ve etkilendiği delikanlıya benzetti ama bu kadar benzerliğe de bir anlam veremedi.)

ŞERİFE KADIN: Kızım bak bu Ragıbe bundan sonra çokça görüşüp birbirinize yardımda bulunacaksınız. (Ragıbe'ye dönüp) Sen de çok iyi nakış öğreneceksin eminim.

RAGIBE: Fitnat sayesinde yarısı kadar bile öğrenebilsem ona minnettar olacağım.

FİTNAT: Estağfurullah asıl bana okuma yazma öğreteceğin için ben sana teşekkür etmeliyim.

RAGIBE: Estağfurullah.

(Bu konuşmadan sonra Şerife Kadın onları kaynaşmaları için yalnız bıraktı. Talat karşısında sevdiği olduğu için çok heyecanlı aynı zamanda onun karşısına kadın kılığıyla çıkıp onu kandırdığı için suçlu hissediyordu. Aynı zamanda Fitnat bu denli benzerlikten dolayı karşısındakini Talat gibi düşünmeye engel olamıyor ve heyecanlanıyordu. Ragıbe biraz oturduktan sonra)

RAGIBE: Ben artık kalkayım saat onu geçmiş.

FİTNAT: Onu mu geçmiş? Vakit ne de çabuk geçmiş?

(Vedalaşıp ayrıldılar. Talat artık Ragıbe kılığıyla belli günlerde Fitnat'ın yanına geliyor, ona hem okuma yazma öğretiyor hem de onu görmüş oluyordu.)

4.Sahne

(HACI BABA-ŞERİFE KADIN-FİTNAT)

(Günler böyle gelip geçerken Şerife Kadın bir gün bir haberle geldi)

ŞERİFE KADIN: Hacı Baba senin kızı bir talip var , eli yüzü düzgün hem varlıklı da ne dersin bu duruma?

HACI BABA: Böyle Őeyleri bana ne diye sorarsın? Ben Şu dünyada ancak bu kızım iyiliğini isterim böyle iyi birine vermeyelim de kime verelim.

(Şerife Kadın durumdan hoŐnut Şekilde haberi Fitnat'a vermeye gider)

ŞERİFE KADIN: Kızım Fitnat talihin ne güzelmiŐ , seni pek büyük bir evden istiyorlar. Allah mübarek eylesin...

(Şerife Kadın daha sözünü bitiremeden Fitnat yere yıgılmıŐtı. Cnk duyduğu Şeyler onun için ck kötüydü. O sadece Talat'ı istiyordu. Biraz sonra kendine geldi.)

ŞERİFE KADIN: Ah kızım ne ŐanslıymıŐsın.

FİTNAT: Sen ne söylersin sevincimden mi bu hale geldiğimi düŐünürsün? Ben başkasını seviyorum kimseyle evlenmem.

ŞERİFE KADIN: Kızım o nasıl sözüdür olur mu yle Şey. (Daha fazla üstüne gitmemek için onu yalnız bıraktılar.)

(Ertesi gün Talat yine Ragibe kılığında Fitnat'ın yanına gelmişti.)

RAGIBE: Vah kardeŐim bu ne hal ne oldu?

FİTNAT: (Ağlayarak) Beni niŐanlandıracaklar istemiyorum.

(O an Talat'ın baŐından aŐađı kaynar sular dklmŐtı resmen)

RAGIBE: Fitnat'ım yeter bu kadar ağladığım asıl ben ağlamalıyım.

FİTNAT: O da ne demek Ragibe ne diyorsun?

(Ragibe yani Talat baŐından örtüyü çıkarır ve artık Fitnat'ın karşısında Talat olarak duruyordur.)

TALAT: Fitnat'ım affet beni. Seni az da olsun görebilmek için bu yola baŐvurdum. Ya beni bađıŐla ya da kendi ellerinle ldr.

FİTNAT: (ŐaŐkınlıkla) Talat sana nasıl darılırım. Ben de seni görmek için nelerimi verirdim o yüzden sana kızamıyorum. (Talat'ın boynuna sarıldı ve hüngür hüngür ağlamaya baŐladı.)

TALAT: Fitnat'ım söyle babana seni verirlerse kendini öldüreceğini söyle. Eğer olmazsa o zaman beni unut hayatına bak sağlıkla kocana var.

FİTNAT. O ne demek Talat'ım.

TALAT: Dediklerimi duydun ben şimdi gidiyorum ve belki seni son kez görüyorum Allah'a ısmarladık Fitnat'ım.

5.Sahne

(ALİ BEY-FİTNAT-TALAT)

(Şerife Kadın ve Hacı Baba, Fitnat'ı ikna edemezler. Ve başka bir yola başvururlar. Fitnat'a yazlığa gittiklerini söyleyip evlendirecekleri kişinin yani Ali Bey'in evine götüreceklerdir böylece kabulleneceğini düşünürler. Fitnat, Talat'a nereye gittiğiyle ilgili bir mektup yazar ve gönderir. Ve yola çıkarlar.)

(Vapurdan indiler ve Fitnat için özel bir araba geldi ve Fitnat bir şeylerden şüphelendi.)

FİTNAT: Niye kim evleniyor, düğüne mi gidiyoruz? (Kimse cevap vermedi, Fitnat bir kez daha sordu.) Bu kalabalık niçin, nereye geldik?

ŞERİFE KADIN: Kızım bundan sonra burası senin evindir. (Fitnat bu sözü duyduğu an bayıldı kendine geldiğinde ise artık Şerife Kadın da yoktu. Tanımadığı bu yerde yalnız kalmıştı. Evdeki çalışan kızlardan Serfinaz yanına geldi.)

SERFİNAZ: Hanımefendi niye bu kadar üzgünsün?

FİTNAT: Ben başkasını seviyordum onunla evlenecektik.

SERFİNAZ: Deme öyle Ali Bey de çok iyi bir adamdır. Hem bak şimdi o gelecek ağlamayı kes hadi. (Ve gider)

(Ali Bey gençliğinde bir kez evlenmiş ve sonra bir sorun yüzünden karısını evden kovup mutluluklarını bozmuştu. Sonra her ne kadar pişman olduysa da kızın annesi onları bir daha asla görüştürmemişti. Daha sonra kız ölünce Ali Bey kahrolmuştu yıllardır ise onun hasretini çekiyordu. Şimdiyse Fitnat'ı gördüğünde onu tamamen eski karısına benzetmişti.)

ALİ BEY: (Bir süre Fitnat'a baktıktan sonra) Hanımefendi ne düşünüyorsun anlatsana? (Fitnat yalnızca ağlıyor ve cevap vermiyordu.) Peki ben gidiyorum sen yat dinlen.(Ali Bey odadan çıkarken yerde gördüğü muskayı aldı ve çıktı. Merak ederek muskayı okudu. Bu Fitnatındı ve ona ölen annesi tarafından özel olarak yazılmıştı. Ali Bey merakına yenik düşerek muskanın içinden çıkan kağıdı okudu ve resmen yıkıldı. Burada Fitnat'ın öz babasının kim olduğu yazıyordu ve

yazılanlara bakılınca Fitnat onun kızıydı.)

ALİ BEY: (Kendi kendine) Fitnat benim kızımış benim kızım varmış. Demek ki ölen karıma bu denli benzeyişi bundanmış. Fitnat'ım kızım baban geliyor kapıyı aç.

(Odadan ses gelmiyordu ve o da kapıyı kırdı. Bir de ne görsün Fitnat yerde kanlar içinde karnında bıçakla yatıyordu. Yaşadıklarına katlanamamış ve dediği gibi kendini öldürmek istemişti.)

ALİ BEY: Ah Fitnat'ım kızım naptın sen? Kendine mi kıydın? Ah kızım az daha dursaydın böyle olmayacaktı. Ben senin babanmışım. Evet benim kızım varmış sen benim kızımışsın.

FİTNAT: (Fitnat acıyla konuşarak) Sen benim babamışsın ama üzülme babacığım benim kaderim de böyleymiş.

(Fitnat konuşurken kapı açıldı ve Fitnat'ın ağzından Talat ismi döküldü. Gelmişti.)

FİTNAT: Talat'ım..

TALAT: Fitnat'ım ne yaptın? Ne oldu? (Fitnat'ın elini tuttu eli buz kesmişti)

TALAT: (Bağırarak) Fitnat'ım ne yaptın sen neden yaptın? (Fitnat'ın gözleri kapandı ve kendini bıraktı bunu gören Talat da fenalaşıp yere yığıldı. Çalışan kızlar nabızlarına baktılar.)

ÇALIŞAN KIZLAR: Ah o ne? İkisi de ölmüş.

ALİ BEY: Ne ağlıyorsunuz? Sevinsenize düğünümüz var. Fitnat benim kızımdır Talat da oğlum işte şimdi birlikteler. Hadi sevinin niçin ağlıyorsunuz?

(Zavallı adam çıldırmıştı. Acınacak halde bir süre yaşadktan sonra o da vefat etti.)

Halenur ÇIRAK
Öğrenci

Melek TAKKAÇ
Öğrenci

Sümeyye KILIÇ
Öğrenci